

Тазкия 199-дарс. Дунё мўминнинг зиндони, кофирнинг эса жаннатидир

ТАЗКИЯ
199-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

19:00 / 03.09.2022 2897

أَيُّ نَدْلًا: لَأَقَمَّ لَسَوَّوْهَيْ لَعْلَلِ لَأَلَّصَّيَّ بَلَّ لَأَعْنُ هَلَّ لَأِي ضَرَّ رَؤْيَ رَهْ بَأَعْنُ
«رَفَّ كَلَّ أَعْنُ وَنَمُّؤْمَلَّ أُنَّجَسْ».

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Дунё мўминнинг зиндони ва кофирнинг жаннатидир», дедилар».

Аллоҳ таоло мўмин-муслмонларга охиратда берадиган жаннат ва унинг неъматлари олдида бу дунёнинг роҳат-фароғатлари қамокқа ўхшаб қолади. Шунингдек, Аллоҳ таоло кофир ва мунофиқларга охиратда берадиган дўзах ва унинг азоблари олдида бу дунёнинг азоблари, қийноқлари ҳам улар учун жаннатга ўхшаб қолади.

عَمَّ أَوْفَقَ وَنِي دَلَّ بَكْرًا لَعَمُ تَنْكُ: لَأَقُ هُنَّ هَلَّ لَأِي ضَرَّ دَأْدَشْ نَبَّ دِرَوْتُ سُمْ لَأَعْنُ
لَأَلَّصَّ هَلَّ لَأَلُّوسَّرَ لَأَقَفْ، عَتَّيَّ مَلَّ لَعْلَلِ لَأَلَّصَّ هَلَّ لَأَلَّصَّ هَلَّ لَأَلُّوسَّرَ
أَوْنَأَوَّهْ نَم: أَوْلَأَقُ «أَهْؤَقْلَأُ نِيحْ أَوْلَهْ أَلَّعْ تَنَأَهْ وَدَهْ نَوَّرَتَأُ»: مَلَّ سَوَّوْهَيْ لَعْلَلِ
أَمْهَأَوَّرَ. «أَوْلَهْ أَلَّعْ وَدَهْ نَمْ هَلَّ لَأَلَّصَّ هَلَّ لَأَلَّصَّ هَلَّ لَأَلُّوسَّرَ أِي أَهْؤَقْلَأُ
يَذَمَّرَتَّلْ أَوْلَسُّمُ».

Муставрид ибн Шаддод розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга ўзи ўлиб қолган қўйнинг устида турган гуруҳ ичида бўлганман. Бас, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Мана шуни аҳли арзимас нарса сифатида ташлаб юборган деб ўйлайсизларми?» дедилар.

«Арзимагани учун ташлаб юборишган-да, эй Аллоҳнинг Расули!» дейишди.

«Мана шу (ўлимтик) ўз эгалари учун қанчалик арзимас бўлса, дунё ҳам Аллоҳнинг наздида шунчалик арзимас бир нарсадир», дедилар».

Иккисини Муслим ва Термизий ривоят қилишган.

Албатта, ўзи ўлиб қолган қўй эгаси учун тезроқ қутулиши керак бўлган ёқимсиз матоҳга айланиб қолади. Аллоҳ таоло учун бу дунё ундан ҳам арзимасроқ нарса экан.

«وَلَوْ لَأَقَمَ لِسْوَةَ هَيْلَعُ هَلَلِ لَيْلِ صَبَّ نَلِ نَعُ، هُنَّ عُهُلَلِ يَضَرَّ دَعَسَ نَبَلِ هَسْ نَعُ
هُ أَوْرَ. «ءَامَ ةَبَرَشْ هُنْمَ أَرْفَاكَ يَاقَسَ أَمْرَ ةَضُؤْ عَبَّ حَانَ جَهَلَلِ دُنْ عُلْدَعَتَ أَيُّ نَدَلَاتَ نَاكُ
يُذِمُّرَّتَلَا»

Саҳл ибн Саъд розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Агар дунё Аллоҳ наздида чивиннинг қанотичалик қимматга эга бўлганида, ундан кофирга бир хўплам ҳам сув бермас эди», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

Шунинг учун Аллоҳ таоло Ўзига куфр келтирган кофирларга ҳам бу дунё неъматларини бераверади. Агар дунё Аллоҳ таолонинг наздида бирор қийматга эга бўлганда, кофирга ундан ҳеч нарса берилмас эди. Чунки у ўзининг куфри ила бирор қимматли нарсага эга бўлиш ҳуқуқидан маҳрум бўлган.

Мўмин-мусулмонлар ҳам мол-дунё тўплаш ила Аллоҳ таолони рози қила олмайдилар. Аммо ўша молу дунёни Аллоҳ таолони рози қиладиган равишда тўплаб, сарфлаш ила савоб касб қилиш мумкин.

لَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبِ لَنْ عُنَّ لَلِ يَضْرُفُ يَنْبِ يَحْ أَدْرُوتْ سُمْ نَع
أَدَامَ بَرُطْنَيْ لَفِّ مَيْ لَ يَفُ عَ بَصِ إِمُّ كُدْحَ لَعَجَّ يَ أَمُّ لُثْمِ أَلِ إِخَالِ يَ فِ أَيُّ نَدَلِ أَمُّ
يَذْمُرْتَلِ أَوْرَ . «عَجْرِي»

Бану Феҳрнинг биродари Муставрид розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Бирингиз бармоғини денгизга солса нима ила қайтишига қарасин,
бу дунё охиратга нисбатан шунчалик, холос», дедилар».**

Термизий ривоят қилган.

Агар банда бутун оламдаги молу дунёни тўплаб, охиратга олиб келса ҳам,
бу нарса унга бирор фойда бермайди. Агар бутун оламдаги молу дунёни
тўлаганда ҳам, охиратда худди денгизга бир бармоқни солганда ҳеч
қандай ўзгариш бўлмаганидек тураверади. Шунинг учун ҳар бир банда бу
дунёда охиратга нима билан қайтишига назар солмоғи лозим. Агар
охиратда бирор мақомга эришиш нияти бўлса, ўшанга лойиқ иймон, ибодат
ва амали солиҳларни қилиши керак. Жумладан, мол-дунёни ҳам ўша
мақсадда ишлатиши зарур.

سُ إِأَلِ أ: لَاقِ مَلَسَ وَهِيَ لَعْلَلِ لَصَّيْبِ لَنْ عُنَّ لَلِ يَضْرُفُ يَنْبِ يَحْ أَدْرُوتْ سُمْ نَع
أَوْرَ . «مَلَعْتُمْ وَأُمْلِعُوهُمُ وَأَمَّا وَهَلْ لَأُرْكَذِلُ إِهِيَ فِ أَمُّ نُوْعَلَمُ نُوْعَلَمُ أَيُّ نَدَلِ
يَذْمُرْتَلِ»

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

**«Огоҳ бўлинглар! Дунё малъундир ва ундаги нарсалар малъундир.
Илло, Аллоҳнинг зикри, У Зотнинг яхши кўрган нарсаси, олим бўлиш
ва таълим олиш мустаснодир», дедилар».**

Термизий ривоят қилган.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди